

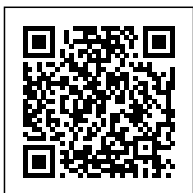
IN MEMORIAM GEPKE BOEZAARD

Posted on 17 januari 2023 by Muel Hekman

Op 14 januari jl. is onze beleidsmedewerker onderwijs Gepke Boezaard overleden. We verliezen een zeer geliefde collega die heel betrokken was bij haar werk én bij de mensen om haar heen.

Category: [Algemeen](#)

Consulent bij VCP

Gepkes loopbaan stond in het teken van de belangenbehartiging. Ze werkte lange tijd voor Zorgbelang en sinds 2008 voor het programma Versterking Cliëntenpositie (VCP). Dit was een initiatief van de CG-Raad en Platform VG, de organisaties waaruit Ieder(in) is voortgekomen.

Gepke was bij het programma VCP consulent voor een groot deel van de provincie Noord-Holland. In die rol ondersteunde ze plaatselijke belangenorganisaties van mensen met een beperking bij tal van onderwerpen. Van leerlingenvervoer en sociale werkvoorziening tot en met de toegankelijkheid van stranden en gemeentehuizen. Ze kende iedereen en iedereen kende haar. Een oud VCP-collega zegt daarover: "In haar persoonlijke en zeer enthousiaste benadering van mensen zat haar kracht. Ze gaf vertrouwen en werd vertrouwd en dat maakte haar tot een echte verbinder en een gouden consulent."

Bevlogen lobbyist

Toen VCP in 2014 opging in Ieder(in), werd Gepke beleidsmedewerker onderwijs. Een nieuwe rol waaraan ze moest wennen. Maar nuchter en bescheiden als ze was, liet ze zich graag adviseren en coachen. En al doende ontwikkelde ze zich tot een steady en bevlogen lobbyist. Haar betrokkenheid bij ouders en kinderen was groot. Ze kaartte hun zorgen en problemen aan in Den Haag en ze pleitte voor het beter benutten van hun ervaringsdeskundigheid.

Haar belangrijkste dossier was een taaie: inclusief onderwijs. Daar leek lang geen schot in te zitten want de weerstand en de scepsis waren groot. Maar Gepke geloofde heilig in het samen naar één school gaan. Dus bracht ze goede voorbeelden onder de aandacht, organiseerde ze ontmoetingen met de achterban om misverstanden weg te nemen en bracht ze partijen samen in de lobby. Inmiddels is het zo, dat het ministerie van OCW inclusief onderwijs als beleidsdoel heeft omarmd. En dat is mede de verdienste van Gepke. Want ze hield stug vol zonder ooit drammerig te worden.

Netwerker pur sang

Gepke was een netwerker pur sang. De lobby deed ze bij voorkeur samen met andere partijen en in samenspraak met de achterban, waarbij ze op een onnadrukkelijke manier de regie hield. Ze kon kritisch zijn maar met behoud van goede onderlinge relaties. Soms kreeg ze ook met lastige, onredelijke mensen te maken. Daar kon ze met een licht ongeloof en een soort goedmoedige humor over vertellen. "Tjonge, wat ik nu heb meegemaakt..."

Als het nodig was schuwde ze ook het nemen van verantwoordelijkheid niet. Zo sprong ze bij Ieder(in) tijdelijk in als programmamanager Leren en Werken. Dat deed ze op geheel eigen wijze. Ze

nam ruimte in op een lichtelijk verontschuldigende manier die mensen ontwapende. Wel bekende ze later dat het verantwoordelijk zijn voor een team, best zwaar op haar had gedrukt.

Afscheid

Gepke was een warme, attente collega en belangenbehartiger die erg hield van lachen en met wie je makkelijk lief en leed deelde. Zelfs toen ze wist dat ze ongeneeslijk ziek was, bleef ze begaan met haar collega's en mensen uit haar netwerk. Ze leefde mee met hun wel en wee en wenste ze het beste toe.

De manier waarop ze zelf de regie in handen nam bij haar naderende dood riep bij ons veel bewondering op. Ze trouwde nog en maakte nog een boottocht met haar geliefde. Ze arrangeerde laatste ontmoetingen met collega's, oud-collega's en mensen uit haar netwerk. En met menigeen wisselde ze nog lieve berichten of mooie foto's uit.

Toen ze wist dat zij echt haar laatste dagen zou ingaan, belde ze - vlijmscherp van geest ondanks de morfine - nog bijna een uur met Illya (onze directeur) om haar en alle mensen in de organisatie en het netwerk nog één keer te bedanken voor het leuke, mooie en belangrijke werk dat "we" samen hebben kunnen doen. Met een lach en een traan beëindigde ze het gesprek. Gepke ten voeten uit!

We denken met veel warmte en dankbaarheid voor haar inzet aan Gepke terug. Onze gedachten zijn bij haar man Bert Jan, haar kinderen en kleinkinderen.

